

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci

žalobkyně:

H E, nar. , bytem
zastoupená: Mgr. Milanem Hadravou, advokátem, se sídlem Školní 3315, 430 01
Chomutov

proti

žalované:

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO: 00025429, se sídlem
Vyšehradská 427/16, 128 00 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových se sídlem
Rašínovo nábř. 390/42, Praha 2

o zaplacení majetkové a nemajetkové újmy podle zákona č. 82/98 Sb.

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 800 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 107 644 Kč za období od 8. 2. 2020 do 18. 3. 2020 a z částky 800 Kč od 19. 3. 2020 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 1 920 000 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení výši 10 % ročně z této částky za období od 8. 2. 2020 do zaplacení.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladu řízení ve výši 49 043 Kč, k rukám zástupce žalobkyně, Mgr. Milana Hadravy, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu 24. 2. 2020 se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení částky v celkové výši 2 027 944 Kč s příslušenstvím, sestávající se jednak z finančního zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou vydáním nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 2 000 000 Kč, jednak z nákladů obhajoby, které žalobkyně vynaložila, v celkové výši 27 944 Kč sestávající se jednak z náhrady nákladů na obhajobu a jednak ze zaplaceného výdaje na znalecký posudek. Žalobkyně uváděla vedení trestního stíhání proti své osobě zahájené 29. 7. 2016 usnesením o zahájení trestního stíhání č. j. [REDAKCE] Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, službou kriminální policie a vyšetřování, Územním odborem Louny, oddělením hospodářské kriminality pro přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle ustanovení § 221 odst. 1 trestního zákoníku, když toto usnesení bylo žalobkyni doručeno 2. 8. 2018. Následně bylo vedeno řízení před Okresním soudem v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] které skončilo 3. 4. 2019 vydáním rozsudku, jímž byla žalobkyně dle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu zproštěna obžaloby v plném rozsahu. Vůči žalobkyni nabyl rozsudek právní moci 26. 5. 2019. Žalobkyně uváděla, že v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí byla nucena vynaložit jednak náklady na obhajobu a znalecký posudek, které vyčísliła, taktéž jí vznikla nemajetková újma, kterou taktéž žádala odškodnit v penězích. Uváděla skutečnost, že byla trestně stíhána spolu s dalšími obviněnými, když se měli trestně činnosti dopustit při výkonu svých funkcí radních a zastupitelů, tj. jako členové Rady a zastupitelstva [REDAKCE] Žalobkyně pak byla stíhána jako zastupitelka [REDAKCE] v souvislosti s výkonem veřejné funkce, do níž byla zvolena občany města ve volbách. Uváděla tedy svou známost v místě výkonu funkce, délku trestního stíhání, které trvalo dle jejích skutkových tvrzení nepřiměřeně dlouhou dobu s tím, že nezpůsobila žádné průtahy ani obstrukce. Uváděla tedy poškození cti a dobré pověsti své osoby v příčinné souvislosti s vedením nezákonného trestního stíhání. Za toto žádala finanční zadostiučinění. Svůj nárok předběžně u žalované uplatnila, v době podání žaloby však na nárok nebylo ani z části hrazeno.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila předběžně uplatnění nároku žalobkyně u žalované na náhradu škody a přiměřeného zadostiučinění ve finanční formě ve výších uvedených žalobou z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném proti žalobkyni u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] (původně u Okresního soudu v Lounech pod sp. zn. [REDAKCE] dne 5. 8. 2019. Žalovaná dále nespороvala průběh samotného trestního řízení zahájeného vůči žalobkyni 29. 7. 2016 s právní mocí 28. 5. 2019 pokud jde o zprošťující rozhodnutí, tedy vydání nezákonného rozhodnutí. Uvedla, že předběžně projednání nároku ukončila stanoviskem ze dne 13. 3. 2020, žalobkyni přiznala jednak částečně nárok na zaplacení náhrady nákladů obhajoby a nákladů za vypracování znaleckého posudku, tedy majetkovou škodu ve výši 26 844 Kč, ohledně nemajetkové újmy považovala za dostačující formu jednak kompenzace konstatováním porušení práva, omluvu, a dále poskytnutí finančního plnění ve výši 80 000 Kč. Pokud jde o úkony právní služby, které nehradila, respektive hradila v jiné výši, tyto konkretizovala jako úkony z 10. 8. 2016 – stížnost (odůvodnění) proti usnesení o zahájení trestního stíhání, který přiznala pouze ve výši 1/2 úkonu ve smyslu § 11 odst. 2 písm. d), odst. 3 advokátního tarifu, a dále úkon sepis žádosti o dohled nad postupem státní zástupkyně z 13. 10. 2016, který nehradila ani z části, neboť tento dohledán ve spise nebyl. Pokud jde o další nároky majetkové škody tyto shledala zcela důvodnými. Pokud jde o další finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu žádané žalobkyní žalobou nad rámec již plnění poskytnutého, toto shledávala nedůvodným, již poskytnuté plnění shledávala zcela dostačujícím.

3. Mezi účastníky je nesporným předběžné uplatnění nároku žalobkyně u žalované dle zákona č. 82/89 Sb. dne 5.8.2019, jako nároku na náhradu nákladů obhajoby a znaleckého posudku ve výši 27 944,- Kč a přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 2 000 000,- Kč. Dále účastníci učinili nesporným průběh a výsledek trestního řízení vedeného u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE], původně OS Louny [REDAKCE] konkrétně pokud jde o datum zahájení trestního stíhání 29.7.2016 na základě usnesení č. j. [REDAKCE] - [REDAKCE] vydaného Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, Službou kriminální policie a vyšetřování, Územním odborem Louny, oddělením hospodářské kriminality pro přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 221 odst. 1 trestního zákoníku, s tím, že následně k doručení usnesení žalobkyni došlo 2. srpna 2016. Dále bylo učiněno nesporným, že 16.9.2016 byla zamítnuta stížnost žalobkyně proti usnesení o zahájení trestního stíhání, a to státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Lounech. Následně 16.1.2017 došlo k podání obžaloby u Okresního soudu v Lounech a 1.3.2017 usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [REDAKCE] byla věc odňata Okresnímu soudu v Lounech a přikázána Okresnímu soudu v Chomutově. 29.3.2017 Okresní soud v Chomutově vydal trestní příkaz č. j. [REDAKCE] jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti. Odsouzena byla k peněžitému trestu ve výměře 100 denních sazeb, když denní sazba činí 250,- Kč, s náhradním trestem odnětí svobody v délce 3 měsíců. Dále 6. dubna 2017 byl podán odpor proti trestnímu příkazu a 3.4.2019 byl vydán rozsudek Okresního soudu v Chomutově č. j. [REDAKCE] kterým byla žalobkyně podle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu zproštěna obžaloby. Rozhodnutí nabylo právní moci 28.5.2019. Žalobkyni bylo doručeno 26.5.2019. Mezi účastníky je dále nesporným úhrada náhrady nákladů obhajobního a znaleckého posudku stanoviskem žalované z 13.3.2020 ve výši 26 844,- Kč a náhrada přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nezákonného rozhodnutí v namítaném řízení ve výši 80 000,- Kč týmž stanoviskem.
4. Mezi účastníky zůstala spornou, po částečném zpětvzetí žaloby co do nároků žalovanou hrazených, oprávněnost dalších nároků na náhradu nákladů právního zastoupení v částce 800 Kč za nehrazený úkon - sepis žádosti o dohled nad postupem Státního zastupitelství z 13. 10. 2016 (za situace, kdy žalobkyně vzala zpět požadavek na zaplacení druhé poloviny nehrazeného úkonu ze strany žalované ze dne 10. 8. 2016 a na tomto dále již žalobkyně netrvala), případně poskytnutí dalšího finančního zadostiučinění za nemajetkovou újmu nad rámec již plnění poskytnutého. Ke sporným skutečnostem soud prováděl dokazování listinnými důkazy a účastnickým výslechem žalobkyně, že kterých má za prokázané následující skutečnosti: K prokázání úhrady nákladů obhajoby a přiměřeného zadostiučinění v penězích ze strany žalované žalobkyni soud provedl důkaz potvrzením o provedení platby z ČSOB, ze kterého vyplývá zaplacení předmětné částky 106 844 Kč ze strany žalované žalobkyni dne 18. 3. 2020. K prokázání oprávněnosti požadavku na zaplacení úkonu právního zastoupení, které bylo účtováno, ze strany žalované však nehrazeno, pokud jde o úkon z 13. 10. 2016, tento má soud za prokázán žádostí o dohled nad postupem Státního zastupitelství z 13. 10. 2016, zasláným ke sp. zn. [REDAKCE] adresované Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem ze strany žalobkyně, čítajícího 6 stran, na které navazuje listina - vyrozumění o vykonaném dohledu z 29. 11. 2016, zasláná právnímu zástupci žalobkyně Krajským státním zastupitelstvím v Ústí nad Labem, která reaguje na podnět ze dne 13. 10. 2016, tedy potvrzuje jeho skutečné obdržení a následnou reakci Krajského státního zastupitelství. K prokázání vyúčtování náhrady nákladů právního zastoupení soud provedl fakturu č. [REDAKCE] vystavenou ze strany právního zástupce žalobce H. [REDAKCE] E. [REDAKCE] se splatností 8. 11. 2016 na částku 7 200 Kč s uvedením, mimo jiné, pod bodem 6. sepis žádosti o dohled nad postupem státní zástupkyně z 13. 10. 2016, v částce 800 Kč, ze strany Mgr. Milana Hadravy, advokáta.
5. Pokud jde o medializaci trestního řízení, soud posuzoval obsah těchto článků: „ [REDAKCE]“

„, článek uveřejněný dne 26. 7. 2017 na www.idnes.cz, „, „, článek z 9. 11. 2017 uveřejněný na www.idnes.cz, „, „, článek z 27. 2. 2017 uveřejněný na www.idnes.cz, článek „, „, uveřejněný 16. 8. 2016 na portálu www.idnes.cz, článek „, „, uveřejněný 14. 12. 2017 na www.ceska-justice.cz, článek „, „, z 24. 4. 2018, uveřejněný na www.ceska-justice.cz, článek „, „, c „, uveřejněný 15. 6. 2018 na www.ceska-justice.cz, článek „, „, z 29. 5. 2018, uveřejněný na www.irozhlas.cz, článek „, „, „, z 5. 12. 2017, uveřejněný na www.irozhlas.cz, a článek „, „, „, z 12. 9. 2018, uveřejněný na www.irozhlas.cz. Ze všech těchto článků pak nelze učinit závěr, že by orgány činné v trestním řízení tuto medializaci iniciovaly, či se v rámci této negativně vyjadřovaly, nebo porušily presumpci nevin, či jiné povinnosti dané trestním řádem. Z obsahu těchto článků soud zjistil, že média informovala o průběhu trestního řízení, a to pokud jde o zahájení trestního stíhání a podání obžaloby, tak i o zproštění obžaloby a informovala i o událostech následujících. Konkrétně ke vztahu k žalobkyni pak byla její fotografie se jménem zmíněna pouze v článku uveřejněném na www.idnes.cz. Soud proto uvádí, že nezjistil, že by činnostmi orgánů činných v trestním řízení byla medializací zasažena osobnostní sféra žalobkyně, a ani nebylo zjištěno, že by o žalobkyni, v rámci těchto kauz bylo konkrétně informováno, s výjimkou shora uvedené fotografie. Naprostá většina článků se pak týkala přímo pana R. „, „, a soud nemá za zjištěné, že by zmiňováním tohoto jednoho ze zastupitelů došlo i k medializaci trestního stíhání aktuální žalobkyně, když tato výslovně zmiňována nebyla.

6. K medializaci případu pak soud poukazuje na závěry judikatury Nejvyššího soudu, rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 1141/2018 s tím, že excesivní míra vyjadřování orgánů činných v trestním řízení nebyla ze strany žalobkyně tvrzena, ani prokázána, publicita v této věci se nevztahovala k veřejnému odsouzení žalobkyně, ale k prostému informování o věci, a média informovala i o zproštění obžaloby a odškodnění. Okolnosti dokazují, že trestní stíhání žalobkyně nemělo přílišný či dlouhodobý vliv na osobnostní obraz žalobkyně na veřejnosti, ve městě, kde vykonává svou funkci v samosprávě.
7. Z účastnického výsledku žalobkyně soud zjistil následující: žalobkyně byla zasažena na své cti a důstojnosti zejména způsobem vedení trestního řízení, které vnímala úkorněji. Na počátku dle ní neexistovaly důvody pro to, aby trestní stíhání bylo vůbec vedeno, což nebylo akceptováno ani policií, ani státním zastupitelstvím, až následně, po téměř 3 letech, toto bylo akcentováno samotným soudem. Žalobkyně se vedení nezákonného trestního stíhání dotklo na cti a pověsti v souvislosti s výkonem její funkce na malém městě, i v souvislosti s ohledem na medializaci celé kauzy, když uváděla svou aktivní účast na samosprávě po 3 volební období, a taktéž poukazovala na výkon své práce, kterou vždy vykonávala poctivě. Pokud jde o zásahy do sféry rodinné, tyto byly shledány pouze v té úrovni, že manžel žalobkyně, „, „, okolnosti vedení trestního stíhání své manželky taktéž špatně nesl, shodně pak žalobkyně, která se o vážně nemocného manžela musela starat. Konkrétní následky ve zdravotní sféře samotné žalobkyně však shledány nebyly, nebyly tvrzeny ani prokázány ani jakékoli jiné zásahy do osobnostní sféry žalobkyně v příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem (vztahové, finanční, profesní či jiné). Z výpovědi žalobkyně pak bylo možno učinit závěry o zásahu do cti, důstojnosti a dobrého jména žalobkyně a její pověsti a částečné zásahy v oblasti rodiny, týkající se především zvýšených obav a stresu ohledně výsledku trestního

řízení, které se projeví i ve vztahu k vážně nemocnému manželovi, o kterého se žalobkyně starala.

8. Na základně provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci: Proti žalobkyni bylo vedeno v období od 29. 7. 2016 do 26. 5. 2019 (doručení posledního rozhodnutí ve věci žalobkyni), tedy po dobu **2 let a 10 měsíců**, trestní řízení pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku, 1x byla žalobkyně v průběhu trestního řízení odsouzena k peněžitému trestu, následně byla obžaloby zproštěna. Žalobkyně byla osobou bezúhonnou, za trestný čin jí hrozil trest v odnětí svobody v trvání až 6 měsíců nebo zákaz činnosti, tedy jde o trestní sazbu relativně nízkého charakteru, s ohledem na bezúhonnost žalobkyně však nebylo reálné, že by žalobkyně byla odsouzena k trestu odnětí svobody nepodmíněně, což svým způsobem snižuje intenzitu nemajetkové újmy, která byla žalobkyni nezákonně vedeným trestním stíháním způsobena. V důsledku nezákonně vedeného trestního stíhání žalobkyně utrpěla zásahy částečně do své profesní cti a pověsti, do rodinné sféry. Žalobkyně u žalované předběžně žádostí doručenou dne 5. 8. 2019 uplatnila nároky na náhradu přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 2 000 000 Kč a nárok na přiznání finančního plnění náhrady škody obhajného, a to ve výši 27 944 Kč. Stanoviskem žalované z 13. 3. 2020 bylo žalovanou poskytnuto žalobkyni přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 80 000 Kč a nahrazena náhrada škody ve výši 26 844 Kč. Žalovaná za řízení vzala tyto nároky následně zpět, taktéž pak nárok na zaplacení dalšího finančního plnění za úkon krácený, ve výši 300 Kč. Žalobkyně žádá doplatek náhrady nákladů obhajného ve výši 800 Kč, který nebyl ze strany žalované hrazen a další finanční plnění ve výši 1 920 000 Kč s příslušenstvím.
9. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem, a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v platném znění (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
10. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
11. Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
12. Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
13. Podle § 31 odst. 1 OdpŠk náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí, nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle odst. 2 náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Podle odst. 3 náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.
14. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo

nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanového výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

15. Po právní stránce soud předmětnou věc posoudil podle ustanovení § 1 odst. 1, § 5 písm. a), § 8, § 31a odst. 1 OdpŠk, když se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení jednak zadostiučinění za nemajetkovou újmu aktuálně ve výši 1 920 000 Kč s příslušenstvím z titulu vedení nezákonného trestního stíhání proti žalobkyni před Okresním soudem v Chomutově, pod sp. zn. [REDAKCE] a taktéž doplacení náhrady újmy majetkové, která nebyla žalovanou hrazena, aktuálně ve výši 800 Kč, spočívající v nezaplaceném úkonu právní služby ze dne 13. 10. 2016, spočívajícím v sepisu žádosti o dohled nad postupem státní zástupkyně, která ze strany žalované původně dohledána nebyla. To vše za situace, kdy žalobkyně uplatnila žalobou původně nároky ve výši vyšší, 2 000 000 Kč z titulu nezákonného rozhodnutí, pokud jde o újmu nemajetkovou a na nárok bylo částečně stanoviskem žalované ze dne 13. 3. 2020 hrazeno ve výši 80 000 Kč, tímž stanoviskem pak žalovaná žalobkyni odškodnila i pokud jde o nárok na náhradu majetkové újmy v částce dílčí 26 844 Kč, když pouze sporovala dva úkony právní služby (druhý úkon z 10. 8. 2016 již aktuálně předmětem řízení pro zpětvzetí není). V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně postupem podle ustanovení § 14 odst. 1, 3 OdpŠk u žalované předběžně své nároky uplatnila, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).
16. Soud zkoumal, zda jsou kumulativně splněny 3 základní podmínky pro odpovědnost státu za škodu a nemajetkovou újmu tak, jak ji žalobkyně žádala, a to existence odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše újmy, když existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána a důkazní břemeno pak leží na žalobkyni.
17. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu, je nutno považovat pro svou povahu za nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (k tomu srovnej např. závěry Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V projednávaném případě trestní stíhání žalobkyně neskončilo pravomocným odsouzením, jak bylo uváděno výše, je tak naplněn předpoklad odpovědnostního titulu žalovaného z důvodu vydání nezákonného rozhodnutí, kterým je usnesení Policie České republiky, KŘP, Ústeckého kraje, SKPV ze dne 29. 7. 2016, č. j. [REDAKCE] kterým bylo zahájeno trestní stíhání žalobkyně pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 221 odst. 1 trestního zákoníku. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně byla obžaloby zproštěna, je dána odpovědnost žalované za nemajetkovou újmu vzniklou žalobkyni z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 OdpŠk.
18. S ohledem na skutečnost, že v případě vydání nezákonného rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno, není dána vyvratitelná domněnka, že jím byla dotčena osobě způsobena i materiální újma, bylo na žalobkyni, aby spolu s odpovědnostním titulem tvrdila a prokazovala existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobkyně a vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobkyně, a že v důsledku toho vznikla žalobkyni nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1, 2 OdpŠk (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu z 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

19. Obecně lze říci, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní živost trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srovnej náleží Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, se nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srovnej náleží Ústavního soudu ze 17. 6. 2008, sp. zn. II ÚS 590/08).
20. Provedeným dokazováním bylo na žalobkyni, aby prokázala míru zásahu do osobnostních sfér v případě požadavku na další finanční zadostiučinění nemajetkové újmy, když bylo prokázáno jejím účastnickým výsledkem. Z něj soud vzal za prokázáno, že bylo v daném případě zasaženo do cti a důstojnosti, pověsti a dobrého jména žalobkyně, částečně do její sféry rodinné. Soud se pak zabýval tím, zda poskytnuté plnění ze strany žalované je zadostiučiněním dostačujícím, když při stanovení formy a výše zadostiučinění soud vyšel především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédl i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo, ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2256/2011. Forma a případná výše zadostiučinění pak nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání nad rámec konstatování porušení práva je namístě pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně měla dostat (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu z 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011).
21. Žalobkyně byla stíhána pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 odst. 1 trestního zákoníku spolu s ostatními spoluobviněnými, za což jí hrozil trest odnětí svobody v trvání až 6 měsíců, nebo zákaz činnosti. Jak bylo konstatováno shora, obecně tato trestná činnost nemá v očích veřejnosti zásadně ponižující charakter, jako je tomu u závažné trestné činnosti, pokud jde např. o trestnou činnost násilnou či sexuální. Vůči žalobkyni trvalo trestní řízení 2 roky a 10 měsíců, přičemž nelze dospět k závěru, že by řízení bylo nepřiměřeně dlouhé, neboť tuto délku odůvodnila především skutková složitost dané věci s ohledem na znalecká zkoumání a taktéž složitost procesní, s ohledem na počet spoluobviněných.
22. Ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu, konkrétně rozhodnutí ze dne 14. 6. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, jež navazuje na rozsudek Nejvyššího soudu z 27. 6. 2013, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, soud uvádí, že je namístě, pokud jde o výši přiznaného zadostiučinění, uvažovat o zadostiučinění odpovídajícím již přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích shodují. Soud proto zvolil komparaci s obdobnými případy odškodňování, se kterými žalobkyni seznámil, konkrétně pod sp. zn. [REDAKCE] kde trestní stíhání trvalo po dobu 2 let a 10 měsíců, tedy shodnou dobu, jako u žalobkyně, šlo o trestný čin krádeže s trestní sazbou až na 2 roky, tedy vyšší trestní sazbou než u žalobkyně, žadatel byl 9 měsíců pravomocně odsouzen, šlo o osobu bezúhonnou, která následně pocítovala výrazné zásahy do osobnostní sféry především týkající se jejího zdravotního stavu, neboť následně byla nucena brát [REDAKCE]. Poskytnuté zadostiučinění činilo 25 000 Kč. Další komparaci soud provedl s případem vedeným pod sp. zn. [REDAKCE] u zdejšího soudu, kde poskytnuté plnění činilo 14 000 Kč, trestní stíhání probíhalo po dobu 1 roku a 7 měsíců, tedy po dobu kratší, než u žalobkyně, pro však závažnější trestnou činnost podvodu v délce trestní sazby 2 až 8 let. I zde byly zjištěny výrazné zásahy do osobnostních sfér, pokud jde o finanční zajištění rodiny, neboť bylo očekáváno narození druhého potomka. Jako další srovnávací případ soud uvedl, sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] kde trestní stíhání trvalo 1 rok a 4 měsíce, tedy po dobu kratší než u žalobkyně,

avšak trestní stíhání pro krádež bylo v trestní sazbě až na 2 roky. Šlo opět o osobu bezúhonnou, která dospěla k zásahům do rodinných práv, byla stíhána vazebně, a poskytnuté zadostiučinění činilo částku 20 000 Kč. Další případ komparace, který soud použil, pod sp. zn. [REDAKCE] kde trestní stíhání trvalo více jak 7 let, za trestný čin zpronevěry v trvání trestní sazby 6 měsíců až 3 roky, tedy ve výraznějším mírách než u žalobkyně, a byly taktéž ujištěny výrazné zásahy do profesního života a do zdraví. Poskytnuté zadostiučinění činilo 50 000 Kč. Další příležitost srovnávací případ soud použil případ vedený pod sp. zn. [REDAKCE] u zdejšího soudu, kde trestní stíhání trvalo necelé 2 roky, tedy po dobu kratší než u žalobkyně, s přísnější trestní sazbou za trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku v trvání 2 až 8 let. Zásahy do profesního života byly zjištěny, taktéž došlo ke zrušení prokury, zásahy do cti a pověsti, do zdraví, došlo k medializaci a 1x byl žadatel v řízení odsouzen. Opět šlo o osobu bezúhonnou, poskytnuté zadostiučinění v tomto případě činilo 170 000 Kč. Obdobný případ pak soud taktéž zjistil s případem vedeným pod sp. zn. [REDAKCE] kde trestní stíhání trvalo po dobu 3 let a 10 měsíců, tedy po dobu delší než u žalobkyně, i trestní sazba zde byla vyšší za tentýž trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku, v sazbě 6 měsíců až 5 let. V příčinné souvislosti s vedením nezákonného trestního stíhání byly zjištěny psychické potíže, nespavost, změna povahy původně bezúhonného žadatele, když se trestní stíhání výrazně projevilo na dosavadním způsobu jeho života. Poskytnuté zadostiučinění v tomto případě činilo 100 000 Kč. Posledním případem, se kterým soud předmětnou věc komparoval, byla věc vedená pod sp. zn. [REDAKCE] kde trestní stíhání trvalo 2 roky, tedy po dobu kratší než u žalobkyně, sazba trestu odnětí svobody v tomto případě činila až 2 roky, tedy delší, než u žalobkyně, za neoprávněný zásah do práva k domu, bytu, nebo nebytovému prostoru. Žadatel byl vazebně stíhán, v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí byl opakovaně nezákonně odsouzen, a taktéž trestní řízení bylo medializováno. Poskytnuté zadostiučinění činilo 20 000 Kč.

23. Pokud jde o případ uvedený samotnou žalobkyní jako případ srovnávací, vedený u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] soud žalobkyni poučil o skutečnosti, že má za to, že z tohoto řízení nelze dovodit významné znaky, které by byly srovnatelné s případem projednávaným. V tomto případě, má soud za zjištěno, že žadateli hrozila vysoká trestní sazba odnětí svobody až na 10 let, trestní stíhání probíhalo po dobu delší jak 3 let, dotyčná trestní věc byla medializována, došlo k zásadním dopadům do rodinných vztahů, do oblasti pracovní, i do oblasti rodinné. Poskytnuté zadostiučinění ve výši 180 000 Kč pak bylo zadostiučiněním příležitostným k okolnostem daného trestního stíhání, které však nelze s projednávaným případem srovnávat. Zásahy do osobnostních sfér, které žalobkyně prokazovala, případně taktéž trestní sazba, kterou byla ohrožena, jsou výrazně nižšího charakteru. Soud proto uzavírá, že poskytnuté zadostiučinění ve výši 80 000 Kč ze strany žalované se jeví zadostiučiněním zcela příležitostným, a není důvod jakkoliv jej navyšovat.
24. Pokud jde o požadavek na zaplacení dalších nákladů obhajoby spočívajících v nehrazeném úkonu právní služby ve výši 800 Kč obhajného za úkon z 13. 10. 2016, sepis žádosti o dohled nad postupem státní zástupkyně, tento úkon byl ze strany žalobkyně řádně prokázán, a to listinným důkazem zasílaným Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem z 13. 10. 2016 ze strany právního zástupce žalobkyně, jejíž doručení tomuto Krajskému státnímu zastupitelství bylo taktéž prokázáno, a to vyrozuměním o vykonaném dohledu z 29. 11. 2016. Soud proto nikterak nemá důvod pochybovat o důvodnosti a skutečném provedení tohoto úkonu právní služby, a to za situace, kdy tento úkon byl taktéž řádně žalobkyni vyúčtován, a žalobkyní proplacen (jak vyplynulo z provedené fakturace a následným výpisem z účtu u ČSOB prokazujícím jeho proplacení). Ještě nutno konstatovat, že tento byl žádán pouze ve výši 800 Kč, tedy bez režijního paušálu ve smyslu § 13 advokátního tarifu, ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 písm. a) za použití § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., jak vyplývá z faktury č. 4216, vystavené dne 4. 11. 2016, se splatností 18. 11. 2016. Nnad rámec toho soud uvádí, že tento byl účtován bez DPH, neboť obhájce byl plátcem DPH až od 1. 12. 2016, tento úkon byl

vykonán před tímto datem. Soud proto uvádí, že s ohledem na provedené dokazování, kdy tento úkon byl řádně prokázán co do jeho provedení a účelnosti, přiznal žalobkyni částku 800 Kč za tento úkon právní služby, jako další majetkovou újmu.

25. Závěrem tedy soud uvádí, že pod výrokem I. přiznal žalobkyni částku ve výši 800 Kč, jakožto částku majetkové škody za doložený úkon právní služby, spolu se zákonnými úroky z prodlení, ve smyslu § 1970 občanského zákoníku, žádanými za období od prodlení žalované s výplatou nároků, tedy od 8. 2. 2020 do skutečného proplacení částky, do 18. 3. 2020, ve výši 107 644 Kč (součet částek proplacených 26 844 Kč, 80 000 Kč, a částky přiznané 800 Kč), a z částky 800 Kč od 19. 3. 2020 do zaplacení.
26. Pod výrokem II. soud zamítl nárok na zaplacení dalšího finančního zadostiučinění nemajetkové újmy ve výši 1 920 000 Kč, když tento nárok s ohledem na argumentaci uvedenou shora neseznal důvodným.
27. Ve výroku III. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. za použití § 146 odst. 2 o. s. ř., když vycházel z kumulace nároků dle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1435/2015, který u při určování poměru úspěchu a neúspěchu účastníka, který vedle nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nárok, či nároky na jiné peněžité plnění (objektivní kumulace), uvedl, že je třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 8 a následujících advokátního tarifu. Žalobkyně podala žalobu důvodně, neboť v zákonné šestiměsíční lhůtě ve smyslu ustanovení § 14, 15 OdpŠk. žalovaná na nárok nehradila ani z části, hradila až po podání žaloby v částce dílčí. Soud proto uvádí, že vycházel z tarifní hodnoty 50 000 Kč dle ustanovení § 9 odst. 4 vyhlášky č. 771/1996 Sb., zvláště u odpovědnostního titulu nezákonného trestního stíhání u újmy nemajetkové, ve které rozhodnutí ve výši plně záviselo na úvaze soudu a žalobkyně v něm byla tedy plně úspěšná (tedy částky 3 100 Kč/úkon), dále z částek finančního plnění, které žalobkyně žádala v rámci újmy majetkové, když původně žádala částku ve výši 27 944 Kč, přiznána jí byla žalovanou částka 26 844 Kč, a rozsudkem zdejšího soudu následně další částka plnění 800 Kč (tedy částky 2 220 Kč/úkon), celkově z částky 5 320 Kč/úkon. Po odečtení úspěchu a neúspěchu soud s ohledem na tarifní hodnoty uvedené shora uvádí celkový procentuální úspěch žalobce ve výši 99%, tedy s ohledem na nepatrný neúspěch přiznal celkovou částku náhrady nákladů obhajného, které byly vynaloženy. Tyto se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč, nákladů právního zastoupení za přípravu a převzetí věci, podání žaloby, částečné zpětvzetí žaloby, vyjádření žalobkyně z 15. 3. 2021, a účast u dvou ústních jednání ve dnech 16. 2. 2021 a 17. 6. 2021, tedy celkově za 6 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) g) vyhl. č. 177/1996 Sb., tedy 6 x 5 320 Kč. Dále soud přiznal žalobkyni příslušný počet režijních paušálů á 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu za jednotlivé úkony shora uvedené (6 x 300 Kč), dále cestovné na trase Chomutov – Praha – zpět, za účast u ústních jednání vykonané osobním automobilem RZ: [REDACTED] dne 16. 2. 2021 a 17. 6. 2021, při průměrné spotřebě 6,1 l/100 km, základní sazby náhrady za 1 km 4,40 Kč, průměrné ceny pohonných hmot 27,80 Kč/l, na trase Ústí nad Labem – Praha, Praha – Chomutov, celkem 189 km, celkem ve výši za oba dny 1 153 Kč dle vyhl. č. 589/2020 Sb., tedy 2x 1 153 Kč a dále promeškaný čas ve výši 12 započatých půlhodin dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb. celkem 1 200 Kč s tím, že toto vše je, vyjma soudního poplatku, zvýšeno o 21% řádně doloženého DPH advokáta. Celkově náhrada nákladů řízení činí částku 49 043 Kč.
28. Lhůta k plnění ve výroku I. a III. byla stanovena ve lhůtě 15 dnů dle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř. část věty za středníkem, s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem, či nařízení exekuce.

V Praze dne 17. června 2021

Mgr. Lucie Vítková v. r.
soudkyně